

Riigikohus

Teie 27.03.2026 nr 5-26-16/3

Meie .04.2026 nr 2-8/26-12/2

**Arvamus Vangistusseaduse § 31¹
piirangute põhiseaduspärasuse kohta
(PSJV asi nr 5-26-16)**

Tartu Halduskohus tunnistas 11.03.2026. a otsusega haldusasjas nr 3-23-187 põhiseadusega (PS) vastuolus olevaks vangistusseaduse (VangS) § 31¹ esimese lause (alates 01.08.2019 kuni 31.03.2024 kehtinud redaktsioonis) osas, milles see välistas kinnises vanglas karistust kandva kinnipeetava ligipääsu MTA, JM, PPA ning Eesti teabevärava eesti.ee veebilehtedele, välja arvatud e-teenuseid puudutavas osas ja

VangS § 31¹ lg 1 (alates 01.04.2024 kehtivas redaktsioonis), samuti ka justiitsministri 30.11.2000. a määruse nr 72 „Vangla sisekorraeskiri“ (VskE) § 52¹ lg 1 (alates 31.03.2024 kehtivas redaktsioonis) osas, milles need välistavad kinnises vanglas karistust kandva kinnipeetava ligipääsu MTA, JDM, PPA ning Eesti teabevärava eesti.ee veebilehtedele, välja arvatud e-teenuseid puudutavas osas.

Kohus leidis, et VangS v.r § 31¹ esimesest lausest ning VangS § 31¹ esimesest lõikest koosmõjus VskE § 52¹ lõikega 1 tulenev interneti kasutamise keeld ei ole PS § 44 lõikes 1 tagatud igapäevase põhiõiguse (üldiseks kasutamiseks levitatavale informatsioonile vaba juurdepääsu) riive eesmärkide saavutamiseks mõõdukas ning on põhiseadusega vastuolus osas, milles välistab juurdepääsu JDM (varem Justiitsministeeriumi), MTA, PPA ja Eesti teabevärava veebilehtedele osas, mis ei puuduta e-teenuste kasutamist.

Vaidlustatud sätted:

VangS § 31¹ esimene lause: „Kinnipeetaval ei ole lubatud kasutada internetti, välja arvatud vanglateenistuse poolt selleks kohandatud arvutites, mille kaudu on vanglateenistuse järelevalve all võimaldatud juurdepääs ametlikele õigusaktide andmebaasidele, kohtulahendite registrile, Riigikogu veebilehele ja õiguskantsleri veebilehele. Kinnipeetaval on keelatud juurdepääs veebilehe osale, mis võimaldab elektroonilist suhtlemist.
[RT I, 27.02.2019, 12 - jõust. 01.08.2019]

Riigikohtu üldkogu 15.02.2023 otsus asjas nr 3-18-477 tunnistas vangistusseaduse § 31¹ esimese lause (alates 1. augustist 2019 kehtivas redaktsioonis) põhiseadusvastaseks ja kehtetuks osas, milles see välistab kinnises vanglas karistust kandva kinnipeetava ligipääsu Riigikohtu veebilehe osale, millel ei avalikustata Riigikohtu lahendeid, ja Ametlike Teadaannete võrguväljaandele. Muus osas ei tuvastanud Riigikohus, et VangS v.r § 31¹ oleks põhiseadusvastane.

VangS § 31¹ lg 1: (1) Kinnipeetaval ei ole lubatud kasutada internetti, välja arvatud turvalise tehnilise võimekuse olemasolu korral ja järelevalve all, vanglateenistuse poolt selleks kohandatud seadmetes lubatud veebilehele juurdepääsuks ning kinnipeetavale vajaliku

teenuse või muu käesoleva seaduse eesmärkidega kooskõlas oleva internetilahenduse kasutamiseks.

Muudetud ja praegu kehtiva sõnastuse kohaselt ei ole kinnipeetaval lubatud kasutada internetti, välja arvatud turvalise tehnilise võimekuse olemasolu korral ja järelevalve all, vanglateenistuse poolt selleks kohandatud seadmetes lubatud veebilehele juurdepääsuks ning kinnipeetavale vajaliku teenuse või muu käesoleva seaduse eesmärkidega kooskõlas oleva internetilahenduse kasutamiseks. VangS § 31¹ lg 2 kohaselt kehtestab valdkonna eest vastutav minister määrusega lg-s 1 nimetatud veebilehete loetelu ja interneti kaudu kinnipeetavale võimaldatavate vajalike teenuste ning internetilahenduste kasutamise tingimused, korra ja turvanõuded.

VsKE § 52¹ lg1: (1) Kinnipeetaval on õigus turvaliselt kohandatud vangla seadme (edaspidi käesolevas peatükis seade) kaudu juurde pääseda järgmistele veebilehetele:

- 1) Eesti ja Euroopa Liidu ametlike õigusaktide andmebaaside veebilehed;
- 2) Eesti ja Euroopa Liidu kohtulahendite veebilehed;
- 3) Riigikogu veebileht;
- 4) Riigikohtu veebileht;
- 5) õiguskantsleri veebileht;
- 6) Ametlike Teadaannete veebileht;
- 7) tõlkerakenduse veebileht.

VsKE § 52¹ lg 2 kohaselt on kinnipeetaval keelatud juurdepääs veebilehe osale, mis võimaldab elektroonilist suhtlemist. Küll aga võib VsKE § 52² lg 1 järgi turvalise tehnilise võimekuse olemasolu korral vanglateenistus võimaldada interneti kaudu kinnipeetaval seadmes: 1) kasutada kinnipeetavale kohandatud e-toimiku süsteemi; 2) esitada vanglale pöördumisi; 3) suhelda lähedasega VangS §-s 23 lõikes 1 nimetatud eesmärgil (VangS § 23 lg 1 kohaselt on kinnipeetava vanglavälise suhtlemise eesmärgiks soodustada kinnipeetava kontakte perekonna, sugulaste ja teiste lähedaste inimestega, et vältida kinnipeetava sotsiaalsete sidemete katkemist); 4) tutvuda tema kohta vangiregistrisse ja kinnipeetavate rahaliste vahendite arvestussüsteemi kogutud teabega, välja arvatud teave, mille kohta kehtib õigusaktist tulenev juurdepääsupiirang; 5) teha sisseoste veebilahenduse kaudu.

Õiguskomisjon tutvus käesoleva PSJV asja aluseks oleva Tartu Halduskohtu lahendiga, arutas vaidlustatud sätte põhiseaduspärasust 20.04.26.a. istungil ning leidis järgmist:

1. Käesolevas asjas tuleb olemasolevat kohtupraktikat (RKHKo 31.05.2007, 3-3-1-20-07, RKÜKo 07.12.2009, 3-3-1-5-09, RKÜKo 30.06.2017, 3-3-2-1-16, RKÜKo 15.02.2023, 3-18-477; vt ka EIKo 19.01.2016, Kalda vs. Eesti, 17429/10) arvestades avaldada arvamust:
 - a) põhiseadusega vastuolus olevaks tunnistatud regulatsiooni asjassepuutuvuse, samuti regulatsiooni seadusliku eesmärgi ja proportsionaalsuse kohta ning
 - b) kas alates 01.04.2024 kehtiva VangS § 31¹ lg-d 1 ja 2 on põhiseadusega kooskõlas, arvestades, et võrreldes varasema, s.o. kuni 31.03.2024 kehtinud redaktsiooniga ei ole enam seaduse tasandil täpsustatud, millistele veebilehetele peab kinnipeetavatel (minimaalselt) juurdepääs olema.

Arvestades, et seadusandja ei puutu vahetult kokku käesolevas asjas vaidluse esemeks olevate veebilehete haldamise, arendamise ega rahastamisega, ei ole meil võimalik eraldi igähte

neist sisulistes nüanssides käsitleda. Seetõttu ühineme asjaomaste ametkondade, JDM, RIA, RIK, MTA ja PPA seisukohtadega.

2. Vaidlustatud sätete asjassepuutuvus, legitiimne eesmärk ja proportsionaalsus

2.1. Tegemist on konkreetse normikontrolliga, mistõttu tuleb esmalt võtta seisukoht vaidlustatud normide asjassepuutuvuse küsimuses.

Norm on asjassepuutuv kui seda tuleb asja lahendamisel kohaldada ja seejuures on norm asja lahendamise seisukohalt ka otsustava tähtsusega, st normi põhiseadusevastasuse korral peaks kohus otsustama teisiti kui normi põhiseaduspärasuse korral (RKPKJ 31.01.2025, 5-24-30, p 23). Igat õiguskorras kehtivat sätet ei tule asjas kohaldada ja samas kõik sätted, mida asja lahendamisel tuleb kohaldada, ei pruugi olla otsustava tähtsusega ega seetõttu ka asjassepuutuvad.

Sarnaselt varem kehtinud VangS v.r § 31¹ esimesele lausele kehtestab ka praegu kehtiva VangS § 31¹ lõige 1 vanglates üldise interneti kasutamise keelu. Vanglas interneti kasutamine on lubatud üksnes nendele veebilehtedele juurdepääsuks ning sellise teenuse ja internetilahenduse kasutamiseks, mis mahuvad VangS § 31¹ lõike 2 alusel kehtestatud VSKE § 52¹ lõikes 1 ja § 52² lõikes 1 sätestatud erandite alla.

JDM, MTA, PPA ja Eesti teabevärava veebilehed ja nendel kasutamiseks kättesaadavad e-teenused ei ole VSKE § 52¹ lõikes 1 ja § 52² lõikes 1 sätestatud eranditega hõlmatud. Seega välistavad ka praegu kehtivad VangS § 31¹ lõige 1 ning VSKE § 52¹ lõige 1 ja § 52² lõige 1 kinnipeetavate ligipääsu nimetatud veebilehtedele ja nendel kättesaadavatele e-teenustele. Seetõttu kohus ei saaks VangS § 31¹ lõike 1 ning VSKE § 52¹ lõike 1 ja § 52² lõike 1 põhiseaduspärasuse korral kaebaja kohustamiskaebust nende veebilehtede ja teenuste osas rahuldada. Küll aga oleks võimalik kaebaja kohustamisnõude rahuldamine siis, kui VangS § 31¹ lõike 1 ning VSKE § 52¹ lõike 1 ja § 52² lõike 1 tulenev keeld interneti kasutamiseks oleks osas, milles see ei võimalda kinnipeetavatele juurdepääsu võimaldamist JDM, MTA, PPA ja Eesti teabevärava veebilehtedele ja seal kättesaadavatele e-teenustele, põhiseadusvastane ja kehtetu.

Eeltoodust tulenevalt leiab õiguskomisjon, et käesolevas asjas vaidlustatud VangS sätted kohaldamata jäetud osas ja nende alusel antud justiitsministri määruse kohaldamata jäetud sätted on käesolevas asjas asjassepuutuvad, sest kõnealuste sätete põhiseaduspärasus on asja sisulisel lahendamisel otsustava tähendusega.

2.1. Piirangu legitiimseks eesmärgiks on ühiskonna turvalisuse (sh vangla julgeoleku) tagamine ning õiguskorra kaitse. Kitsamas mõttes on piirangu eesmärk tagada, et süüdimõistetud ei paneks karistuse kandmise ajal toime uut kuritegu ega kahjustaks kriminaalmenetlust.

2.2. Proportsionaalsus on PS §-s 11 sätestatud õiguse üldtunnustatud printsip, mille järgi õigusi ja vabadusi tohib piirata ainult kooskõlas põhiseadusega. Need piirangud peavad olema demokraatlikus ühiskonnas vajalikud ega tohi moonutada piiratud õiguste ja vabaduste olemust. Proportsionaalsuse kontroll toimub kolme kriteeriumi alusel:

2.2.1. sobivus

Sobivuse nõude sisuks on kaitsta isikut avaliku võimu tarbetu sekkumise eest. Abinõu on sobiv siis, kui aitab eesmärgi saavutamisele kaasa, soodustab seda. Seetõttu tuleb abinõu sobivust hinnates küsida, kas abinõu aitab kaasa eesmärgi saavutamisele või ei sobi selleks üldse.

Käesolevas asjas ei ole vaidlust selle üle, et interneti kasutamise piirang on sobiv vahend vanglavälise keelatud suhtluse takistamiseks (julgeoleku tagamiseks), samuti

kriminaalmenetluse lubamatu mõjutamise vältimise eesmärgi saavutamiseks. Piirang aitab ka välistada internetist sellise teabe hankimist, mis võib ohustada vangla julgeolekut ja ühiskonna turvalisust väljaspool vanglat ning on sellisena sobiv.

2.2.2. vajalikkus

Abinõu on vajalik, kui eesmärki ei ole võimalik saavutada mõne teise, kuid isikut vähem koormava abinõuga, mis on vähemalt sama efektiivne kui esimene.

Seega abinõu on mittevajalik vaid siis, kui on olemas üks teine abinõu, mille rakendamisel läheb vähemalt ühel asjaosalisel (abinõu adressaadil) paremini, kuid mitte kellelgi halvemini.

Käesolevas asjas ei ole vaidlust ka abinõu vajalikkuse küsimuses. Piirang on vajalik, sest ühegi isikut vähem koormava abinõuga ei ole sama efektiivne tulemus saavutatav. Kinnipeetavatele järjest täiendavatele veebilehtedele ligipääsu võimaldamisega tekiks olukord, kus vanglal ei ole ühel hetkel enam võimalik täita seadusandja poolt vanglateenistusele VangS § 66 lõikes 1 ja VangS § 29 lõikes 2¹ sätestatud kohustust. VangS § 66 lõike 1 kohaselt korraldatakse kinnipeetavate järelevalve viisil, mis tagab vangistusseaduse ja vangla sisekorraeskirjade täitmise ja üldise julgeoleku vanglas. VangS § 29 lg 2¹ kohaselt kontrollib vanglateenistus, kellega kinnipeetav telefoni teel suhtleb või kirjavahetust peab.

Oluline on siinjuures märkida, et kinnipeetavale ei ole keelatud juurdepääs avalikuks kasutamiseks mõeldud teabele laiemas tähenduses. Piirang puudutab üksnes juurdepääsu teabele interneti vahendusel, kuivõrd selle lubamisel ei ole võimalik alati tagada, et kinnipeetav ei saaks samal ajal juurdepääsu veebilehe osale, mille kaudu on võimalik elektrooniline suhtlemine. Veebilehe sisu ja muudatusi ei ole mõistlikult (sh optimaalsete kuludega) võimalik igal ajahetkel kontrollida, seire ei ole järjepidev ja arvutiprogrammiga teostatav, mistõttu kontrollimiseks on vajalik inimtööjõud. Kuigi interneti kasutamise võimalus on põhiõigusena PS § 44 kaitsealas, ei kujuta kõnealustele veebilehtedele juurdepääsu piiramine endast intensiivset põhiõiguse riivet, sest kinnipeetavat ei jäeta ilma juurdepääsust avalikuks kasutamiseks mõeldud teabele laiemas tähenduses.

Veebilehtedele juurdepääsu võimaldamisega kaasnevad riskid, sh näited juba realiseerunud riskidest, ja veebilehete pidevaks kontrolliks vajaminev ressursikulu on arvestatavalt suured ja kaaluvad kinnipeetava põhiõiguse riive üles.

Ka Riigikohus on hinnanud asja nr 3-18-477 raames VangS v.r § 31¹ lõike 1 põhiseaduspärasuse kontrolli käigus piirangu sobivust ja vajalikkust ning leidnud, et VangS v.r § 31¹ (esimeses lauses) sätestatud interneti kasutamise keeld on eesmärkide saavutamiseks sobiv ja vajalik (p. 78).

2.2.3. mõõdukus

Abinõu on mõõdukas, kui sellega taotletav eesmärk kaalub üles põhiõiguse riive.

Abinõu mõõdukuse üle otsustamiseks tuleb kaaluda ühelt poolt põhiõigusse sekkumise ulatust ja intensiivsust ning teiselt poolt piirangu eesmärgi tähtsust. Mida intensiivsem on põhiõiguse riive, seda kaalukamad peavad olema seda õigustavad põhjused.

Käesoleval juhul on riive mõõdukuse hindamisel oluline rõhutada, et piirang kehtib üksnes interneti kasutamise osas, st et kinnipeetaval on võimalik saada informatsiooni muude üldiseks kasutamiseks mõeldud informatsiooni avalike allikate kaudu, millele lisaks eksisteerib ka teabenõude esitamise võimalus.

Samuti on alates 01.04.2024 kehtiva VangS § 31¹ lõikega 1 ja alates 31.03.2024 kehtiva VSkE § 52¹ lõikega 1 ja § 52² lõikega 1 kinnipeetavatele lisandunud e-toimiku kasutamise võimalus, pöördumiste esitamise võimalus, lähedastega suhtlemise

võimalus (videokohtumised), samuti isikuandmetega tutvumise võimalus, millega aidatakse kaasa vangistuse eesmärkide saavutamisele.

Kuigi interneti kasutamise võimalus on PS § 44 kaitsealas, ei kujuta käesolevas asjas käsitletavatele veebilehtedele juurdepääsu piiramine endast intensiivset kinnipeetava põhiõiguse riivet, sest muud üldiseks kasutamiseks mõeldud infokanalid on kättesaadavad.

Nõustume Viru Vangla ja JDM argumentatsiooniga keelatud suhtluse ja turvariskide osas (vt Tartu Halduskohtu 11.03.26 otsuse nr 3-23-187 p-d 17 ja 18), samuti veebilehtede pidevaks kontrollimiseks vajamineva ressursikulu osas, mis on kogumina sedavõrd suured, et kaaluvad meie hinnangul üles kinnipeetava eelnimetatud põhiõiguse riive. Seetõttu leiab õiguskomisjon, et tegemist on mõõduka riivega.

3. Vastates küsimusele, kas alates 01.04.2024 kehtiva VangS § 31¹ lg-d 1 ja 2 on põhiseadusega kooskõlas, arvestades, et võrreldes varasema, s.o. kuni 31.03.2024 kehtinud redaktsiooniga ei ole enam seaduse tasandil täpsustatud, millistele veebilehtedele peab kinnipeetavatel (minimaalselt) juurdepääs olema, märgime esmalt, et Riigikohtu üldkogu 15.02.2023 otsus asjas nr 3-18-477 tunnistas vangistusseaduse § 31¹ esimese lause (alates 1. augustist 2019 kehtivas redaktsioonis) põhiseadusvastaseks ja kehtetuks üksnes osas, milles see välistab kinnises vanglas karistust kandva kinnipeetava ligipääsu Riigikohtu veebilehe osale, millel ei avalikustata Riigikohtu lahendeid, ja Ametlike Teadaannete võrguväljaandele. Muus osas Riigikohus ei tuvastanud, et VangS v.r § 31¹ oleks põhiseadusvastane.

- 3.1. Arvestades Riigikohtu üldkogu eelmainitud otsuses toodud seisukohti muutis Riigikogu VangS § 31¹ sõnastust tervikuna 05.06.2023 Vabariigi Valitsuse poolt algatatud vangistusseaduse ja teiste seaduste muutmise seaduse (vangistusseaduse kaasajastamine ja digilahenduste kasutusele võtmine) koosseisus (Riigikogu XV koosseisu eelnõu **227 SE**). Seadus võeti vastu 06.03.2024 ja VangS § 31¹ uus terviksõnastus jõustus 01.04.2024.

- 3.2. VangS § 31¹ uue sõnastuse kehtestamisel peeti silmas Riigikohtu üldkogu 15.02.2023 lahendit asjas nr 3-18-477, samuti sellele eelnenud kohtupraktikat ning tõsiasja, et alates kinnipeetavatele interneti kasutamise võimaldamisest on Riigikohus pidanud korduvalt lahendama kaebusi, mis seonduvad interneti kasutamise õiguse ning kättesaadavate veebilehtede täpse loeteluga.

Arvestades, et varasem VangS § 31¹ võimaldas internetti kasutada üksnes teatud veebilehtede külastamiseks, mille loetelu oli kehtestatud kinnisena võis regulatsiooni jäikuse tõttu prognoosida jätkuvaid kohtuvaidlusi. Sellepärast muudetigi paragrahvi selliselt, et interneti kasutamise detailsem regulatsioon kehtestatakse valdkonna eest vastutava ministri määrusega. Arvestades ühiskonna kiiret arengut digivaldkonnas, võib interneti kasutamise võimaluse reguleerimine seaduse tasandil pärssida uute lahenduste kasutusele võtmist vanglates või juba olemasolevate interneti kasutamise võimaluste laiendamist põhjusel, et seaduse muutmine on kohmakas ning aeganõudev protsess. Seadusandja pidas otstarbekaks reguleerida interneti kasutamisega seonduvad üksikasjad ministri määruse tasandil, kuna määruse tasandil sätestatud regulatsioon võimaldab muutunud oludele operatiivselt reageerida ning interneti kasutamise võimalusi ja korda vastavalt vajadusele muuta.

VangS § 31¹ kehtestati uues sõnastuses, mis koosneb kolmest lõikest. Esimeses lõikes sätestati põhiõiguse piirang, üldine põhimõte, mille kohaselt ei ole kinnipeetaval lubatud kasutada internetti, välja arvatud turvalise tehnilise võimekuse olemasolu

korral ja vajalikus ulatuses järelevalve all vanglateenistuse poolt selleks kohandatud seadmetes lubatud veebilehele või kinnipeetavale vajaliku teenuse või muu vangistusseaduse eesmärkidega kooskõlas oleva internetilahenduse kasutamiseks.

Selline loapõhine kasutusõigus oli sätestatud ka varem, kuid erinevalt varasemast regulatsioonist võimaldab uus sõnastus interneti kasutamist laiendada veebilehtede kõrval ka kinnipeetavatele vajalike teenuste või internetilahenduste kasutamiseks. Sellisteks teenusteks võivad tehniliste võimaluste arenedes olla nt hariduse omandamine, tervishoid vmt teenused, millega seoses on kinnipeetavale vaja anda juurdepääs internetipõhiste interaktiivsetele infosüsteemidele (nt õppeinfosüsteem või e-toimik).

Sätte teises lõikes sisaldub volitusnorm, mis annab valdkonna eest vastutavale ministri õiguse (koos sellele vastava kohustusega) kehtestada määrusega kinnipeetavatele lubatud veebilehtede ja teiste eelnimetatud võimaluste loetelu, samuti interneti kaudu kinnipeetavale vajaliku teenuse osutamise alused ning korra (sh turvameetmed).

Siinjuures märgime, et kinnipeetaval pole meie hinnangul subjektiivset õigust nõuda mingi konkreetse teenuse võimaldamist.

Seonduvalt veebilehtedega mainime veel, et kehtiv regulatsioon ei kitsendata varasema regulatsiooni alusel lubatud veebilehtedele ligipääsu. Leiame, et asjassepuutuv ministri määrus võimaldab juurdepääsu veebilehtedele kooskõlas olemasoleva kohtupraktikaga ega kitsenda kuidagi kinnipeetavate ligipääsu veebilehtedele, mis oli juba varem neile lubatud. Küll aga võimaldab kehtiv regulatsioon interneti kasutamise võimalusi hõlpsasti laiendada, sest normi kohaselt kehtestatakse määrusega interneti kasutamise tingimused, kord ja turvasätted. On selge, et ühestki õigusaktist ei tulene kohustust võimaldada kinnipeetavatel kasutada internetti piiramatult või üksnes kinnipeetavale meelepärasel ajal. Samuti on iseenesest mõistetav, et kinnipeetavate interneti kasutamisele võib kehtestada piiranguid turvakaalutlustel, et välistada õigusrikkumisi või ohtu vangla julgeolekule. Need tingimused sätestatakse samuti kõnealuse volitusnormi alusel ministri määrusega.

3.3.Kokkuvõttes oleme seisukohal, et VangS § 31¹ esimene lause (alates 01.08.2019 kuni 31.03.2024 kehtinud redaktsioonis) on põhiseadusega kooskõlas, v.a. Riigikohtu üldkogu poolt 15.02.2023 otsusega PSJV asjas nr 3-18-477 kehtetuks tunnistatud osas, st. osas, milles see välistab kinnises vanglas karistust kandva kinnipeetava ligipääsu Riigikohtu veebilehe osale, millel ei avalikustata Riigikohtu lahendeid, ja Ametlike Teadaannete võrguväljaande.

Samuti on põhiseadusega kooskõlas kehtiv VangS § 31¹ lõige 1 koosmõjus VSKE § 52¹ lõikega 1 (alates 31.03.2024 kehtivas redaktsioonis).

PS § 44 põhiõiguse piirang on kehtestatud seadusega, see teenib legitiimset eesmärki ja on proportsionaalne. Piirangu rakendamisküsimused on volitusnormiga delegeeritud seadusest alamalseisva õigusakti tasandile, mis on vajalik regulatsiooni paindlikkuse tagamiseks.

Lugupidamisega

(allkirjastatud digitaalselt)

Madis Timpson

esimees

Linnar Liivamägi

631 6457 Linnar.liivamagi@riigikogu.ee